

Nógrád Ignác Fiaival, Miksával És Jenővel

A képen balról jobbra: az öcsém [Nógrád Jenő], apám [Nógrád Ignác] és én az 1940-es évek elején.

Édesapám a Felvidéken született 1889-ben, talán Zilinában [akkor: Zsolna]. Nem tudom, mi volt édesapám eredeti szakmája. Mint sokan mások a családból, ő is a helyi börgyárban dolgozott [Valószínűleg a Wolfner Börgyárról van szó. Lásd: börgyárak Újpesten. -- A szerk.], valami mester vagy művezető beosztásban.

Négy éves voltam, amikor 1914-ben édesapámat behívták katonának. Amikor hazajött, már nagyobbacska voltam, kilenc éves. Ma is előttem van, amikor az Attila utcában szembejött velem egy férfi orosz ingben, gimnasztyorkában, erősen lesoványodva. Az édesapám volt, akit csak nagy nehezen ismertem meg, hiszen kiskoromban láttam utoljára. Ő viszont felismert, örültünk egymásnak. Volt nagy öröm otthon! Rohantam a gyárba édesanyámhoz, hogy itt van, hazajött! Oroszországban fogságba esett, majd megszökött, és Kínán keresztül, 1919-ben jött haza. A hadifogság nem törte meg, egészségesen tért haza. Ugyanolyan jó kedélyű maradt, mint annak előtte, de nem mesélt soha a háborúról és a katonaságról.

Őt nem hurcolták el Auschwitzba. Előbb halt meg valahol, de nem tudom, hogy hol.

Jenő öcsém Budapesten született, 1914-ben. Hárman a húgommal mindig is jó testvérek voltunk. Nem veszekedtünk, sokat játszottunk. Az öcsém ugyanoda járt az elemibe az Attila utcába, akárcsak a húgom, de nem tudom, milyen szakmát tanultak utána.

Jenő munkaszolgálatos volt, valamikor 1940 körül ment el hazulról. Ő nem nősült meg, még fiatal volt, nem jutott rá ideje. Jó kiállású fiú volt, nagy kár érte. Nem jött haza a munkaszolgálatból. Senki nem hozott róla hírt... minden bizonnyal meghalt...